

Arrest

nr. 347 381 van 28 mei 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. HAUWEN
Rue de Chaudfontaine 11
4020 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 11 september 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 september 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2026 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 13 januari 2026.

Gelet op de beschikking van 25 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van haar advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat C. HAUWEN verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker, die de Kameroense nationaliteit bezit, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij zijn huidig tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal

evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kon worden gehecht aan zijn verklaringen betreffende zijn problemen in Kameroen. De Raad bevestigde deze beslissing bij arrest nr. 303 120 van 12 maart 2024.

In het kader van zijn huidige verzoek verklaart verzoeker dat hij sinds maart 2024 lid is van de Ambazonia Governing Council (verder AGovC) in België en uit hij een vrees voor de Kameroense autoriteiten omwille van dit lidmaatschap. De Kameroense autoriteiten kwamen hem eveneens meerdere malen zoeken bij zijn oom E. omwille van de gebeurtenissen in het dorp Ntong. In het kader van zijn huidige verzoek legt hij volgende documenten neer: een attest van psychologische opvolging, de overlijdensakte van zijn vader, een attest van overlijden van de kerk van zijn vader, een lidkaart van de kerk van zijn vader, oproepingsbrieven, arrestatiebevelen, een opsporingsposter, een verzendlabel van DHL, een aanvraag tot regularisatie, een USB-stick met een filmpje van zijn moeder en een formulier van de Ambazonia Liberation Tax.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt onder meer op goede gronden gemotiveerd dat:

(i) met betrekking tot de verklaringen die hij aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat hij in het kader van zijn eerste verzoek heeft uiteengezet, met name dat hij ontsnapte toen hij in het dorp Ntong onderworpen werd aan voodoo-rituelen om hem voor te bereiden op een gevecht met de Fulani bevolkingsgroep en dat hij door de Kameroense autoriteiten ervan verdacht wordt de Ambazonia afscheidingsbeweging te steunen omwille van de tribale markeringen op zijn lichaam, moet worden beklemtoond dat zijn vorig verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat hij naar aanleiding van zijn huidige verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongelooftwaardigheid.

(ii) hij zijn huidige verzoek ook baseert op andere motieven dan deze die hij heeft uiteengezet in het kader van zijn eerder verzoek, met name dat hij sinds maart 2024 lid is van de AGovC. Verzoeker maakt, bij gebrek aan een uitgesproken, zichtbaar, en actief politiek profiel, niet aannemelijk dat de Kameroense autoriteiten hem als een bedreiging voor hun politiek systeem zouden beschouwen, en dat ze hem, omwille van zijn deelname aan activiteiten in België, zouden viseren of vervolgen in geval van een terugkeer naar Kameroen.

(iii) zijn voorgelegde documenten geen ander licht werpen op het voorgaande.

(iv) de situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen, meer bepaald in de regio Littoral waarvan hij afkomstig is, niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger, indien hij zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in het artikel 48/4, § 2, c) van voormelde wet.

5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die verzoeker heeft aangebracht in het kader van zijn huidige volgend verzoek om internationale bescherming, elementen die zij afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van reeds

eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

7. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar zijn verklaringen omtrent het voodoo-ritueel afgelegd in het kader van zijn eerste verzoek, naar een medisch attest dat hij toen heeft voorgelegd en naar de vaststellingen van voorgaande elementen uit de vorige beslissing van het CGVS. Hij stelt verder dat: "De asielzoeker heeft een rapport aangevraagd bij de vereniging Constats, zodat deze stamtekens nader onderzocht en genoteerd konden worden. Hij hoopt dit rapport te kunnen presenteren tijdens de hoorzitting voor Uw Raad.". De Raad merkt op dat hij tot op heden een dergelijk stuk niet heeft voorgelegd.

Voorts wijst verzoeker naar (de inhoud van) zijn voorgelegd psychologisch attest en stelt hierbij dat: "Dit rapport, dat de ernst van verzoekers psychische problemen bevestigde, werd in het geheel niet in aanmerking genomen en enkel in twijfel getrokken door het CGVS. Er is echter geen enkele reden om de bij verzoeker vastgestelde symptomen in twijfel te trekken, terwijl hij al meer dan drie jaar onder psychologische behandeling staat."

De Raad wijst op hetgeen dienaangaande werd vastgesteld in de bestreden beslissing: "Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming bepaalde bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

(...)

U bezorgt in het kader van de huidige procedure eveneens een attest omtrent een psychologische opvolging via asbl Savoir Être (dd. 09/06/2024). Uit dit attest blijkt dat u sinds april 2024 opgevolgd wordt door asbl Savoir Être en dat u tekenen en symptomen vertoont van repetitieve en opdringerige gedachten over traumatische gebeurtenissen, cognitieve en emotionele wijzigingen en een emotionele ontregeling die u in een toestand van verwarring brengen. De symptomen staan volgens het neergelegde attest in verband met traumatische gebeurtenissen in uw land van herkomst. Uit dit attest blijkt niet dat u in de onmogelijkheid verkeerde om de door u beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voor te brengen, en dat u niet in staat zou zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan de asielprocedure. Hoewel het attest bepaalde symptomen vermeldt, bevat het geen enkele informatie over hoe men tot die conclusie kwam. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo gaf u bij aanvang van het onderhoud op het CGVS aan in staat te zijn om het onderhoud af te leggen. U werd ook de mogelijkheid geboden om pauze te nemen, indien u dat nodig achtte (notities CGVS 3, p.3). Er werd een pauze genomen van 09.55 tot 10.18 (notities CGVS 3, p.12) en u verliet op eigen vraag het lokaal van 10.53 tot 10.29, waarna u aangaf u beter te voelen (notities CGVS 3, p.16). Bovendien maakt u noch uw advocaat op het einde van het onderhoud enige opmerkingen over het verloop van het onderhoud (notities CGVS 3, p. 17), noch in de opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud die via uw advocaat overgemaakt werden aan het CGVS (zie groene map, doc. 12).

Er kan dan ook vanuit gegaan worden dat uw rechten gerespecteerd worden en u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Uit het door verzoeker bijgebrachte attest blijkt geenszins dat zijn psychologische problemen van die aard zijn dat hij niet in staat zou zijn (geweest) om bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bij het Commissariaat-generaal volwaardige verklaringen af te leggen. Verder blijkt uit het verslag van zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en de notities van het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal dat hij in staat bleek het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen en hierop duidelijke en concrete antwoorden te formuleren. Er kan uit het geheel van zijn verklaringen afgeleid worden dat hij tijdens zijn tweede verzoek om internationale bescherming dan ook geenszins worden afgeleid dat hij niet in staat was om uitgebreide en coherente verklaringen af te leggen, of niet bij machte was om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de asielprocedure deel te nemen.

Verzoeker, die in de vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ daarenboven zelf eenduidig aangaf dat er geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken, toont verder niet concreet aan en maakt niet hard dat er in casu en in het kader van zijn voorliggend, volgend verzoek om internationale bescherming bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze eventuele steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Verder duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

Verder blijkt uit de bestreden beslissing:

"U legt een psychologisch attest (dd. 09/06/2024) voor. Uit dit attest blijkt dat u sinds april 2024 opgevolgd wordt door asbl Savoir Être en dat u tekenen en symptomen vertoont van repetitieve en opdringerige gedachten over traumatische gebeurtenissen, cognitieve en emotionele wijzigingen en een emotionele

ontregeling die u in een toestand van verwarring brengen. De symptomen staan volgens het neergelegde attest in verband met traumatische gebeurtenissen in uw land van herkomst. Het behoort echter niet tot de bevoegdheid van de psycholoog, die volledig afhankelijk is van de verklaringen van de betrokken patiënt, om de omstandigheden waarin deze problemen zijn ontstaan, vast te stellen. De arts doet immers vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen mentale problemen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen of mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een attest, opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt. Eventuele vermoedens over de oorzaak van de psychologische problemen zijn dan ook gebaseerd op de verklaringen van verzoeker en dit binnen de context van psychologische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.

Er wordt verder opgemerkt dat uit het gehoor blijkt dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om het asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten, het gehoor kon immers op een normale wijze plaatsvinden. Het attest toont dan ook niet aan dat uw cognitief geheugen dermate is aangetast dat u niet in staat zou zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan de asielprocedure en het attest is derhalve niet van aard om de vaststellingen in de bestreden beslissing die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondermijnen in een ander daglicht te stellen.”.

Waar verzoeker stelt dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud stress had en emotioneel was met name toen hij sprak over de getuigenis van zijn moeder over zijn problemen in Kameroen, merkt de Raad op dat hij toen het lokaal mocht verlaten, een pauze heeft genomen, en daarna aangaf dat hij zich beter voelde, en het persoonlijk onderhoud (kort) verder gezet kon worden tot het einde (notities persoonlijk onderhoud van 7 augustus 2024, pagina 15-16).

Verzoeker stelt dat gezien zijn psychologische situatie het CGVS voorzichtig moest zijn bij de beoordeling van zijn zaak. De Raad wijst er op dat, gelet op het voorgaande, het CGVS rekening heeft gehouden met zijn psychologische situatie in het kader van zijn huidig verzoek. Verzoeker laat verder na duiding te geven op welke wijze het CGVS niet voorzichtig zou zijn geweest bij de beoordeling van zijn verzoek omwille van zijn psychologische situatie, en welke invloed dit zou kunnen hebben gehad op de besluitvorming van verweerder.

Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen dwingende argumenten of concrete gegevens bij die een ander licht werpen op het voorgaande.

8. In tegenstelling tot wat verzoeker laat gelden, heeft de commissaris-generaal wel degelijk en ook afdoende rekening gehouden met en onderzoek verricht naar zijn voorgelegde documenten, zoals blijkt uit de vaststellingen in de bestreden beslissing.

In tegenstelling tot wat verzoeker aanhaalt, heeft verweerder niet gesteld dat zijn documenten gemakkelijk te vervalsen zijn, en heeft verweerder bij de beoordeling van zijn documenten niet enkel verzoeker verweten dat hij bepaalde documenten niet in het kader van zijn eerste verzoek heeft voorgelegd gelet ook op de andere vaststellingen uit de bestreden beslissing omtrent zijn voorgelegde documenten.

Door louter op te sommen welke documenten hij heeft voorgelegd in het kader van zijn huidig verzoek en zijn verklaringen te herhalen, brengt verzoeker aldus in het verzoekschrift geen dwingende argumenten of concrete gegevens bij die een ander licht werpen op de vaststellingen uit de bestreden beslissing omtrent zijn voorgelegde documenten, en slaagt er niet in om deze pertinente motieven ter zake te ontkrachten.

9. Verzoeker haalt aan dat hij lid is van de AGovC en verwijst hierbij naar zijn afgelegde verklaringen. Hij stelt dat “Lid zijn van deze partij brengt hem op zich al in groot gevaar als hij terugkeert naar Kameroen.”.

De Raad merkt op dat het niet aannemelijk is dat verzoeker in het geval van een terugkeer naar Kameroen problemen zou kennen omwille van het feit dat hij in België lid is van de AGovC aangezien de Kameroense autoriteiten hier niet van op de hoogte zijn. Verzoeker maakte in het kader van zijn vorig verzoek om internationale bescherming immers niet aannemelijk dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten stond, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Kameroense autoriteiten zijn handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van zijn acties in en vanuit België.

Wat betreft zijn activiteiten in België, wordt niet betwist dat hij lid is van de AGovC, noch dat hij deelneemt aan vergaderingen, doch zijn activiteiten zijn van dermate kleinschalige aard dat niet kan worden

aangenomen dat ze bekendheid zouden genieten bij de Kameroense autoriteiten. Bovendien blijkt hij zich niet echt te interesseren voor de activiteiten van de AGovC in België.

Het is verder niet ernstig de Kameroense autoriteiten dermate te onderschatten door te menen dat ze het verschil niet kunnen maken tussen de talkrijke Kameroense migranten in het buitenland die om opportunistische of om persoonlijke redenen deelnemen aan manifestaties en de individuen die effectief een bedreiging vormen voor het regime of de fundamenteën van de Kameroense staat.

Verzoeker maakt, bij gebrek aan een uitgesproken, zichtbaar, en actief politiek profiel, niet aannemelijk dat de Kameroense autoriteiten hem als een bedreiging voor hun politiek systeem zouden beschouwen, en dat ze hem, omwille van zijn deelname aan activiteiten in België, zouden viseren of vervolgen in geval van een terugkeer naar Kameroen.

10. Verzoeker stelt dat hij bij zijn terugkeer zal worden ondervraagd, het buiten kijf staat dat hij tot de Engelstalige gemeenschap van Kameroen behoort en niet goed Frans spreekt, en hem vragen zullen worden gesteld over wat hij al die jaren in België deed en over de omstandigheden van zijn vertrek naar België, en verwijst naar de "COI Focus CAMEROUN Le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays 20 septembre 2019".

De Raad merkt op dat uit deze informatie niet blijkt dat verzoekers om internationale bescherming die terugkeren of verwijderd worden naar Kameroen louter omwille van hun verblijf in het buitenland, dan wel omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming of het illegaal verlaten van hun land het risico lopen blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad wijst er nogmaals op dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij in de negatieve aandacht staat vanwege de Kameroense autoriteiten, en bij gebrek aan een uitgesproken, zichtbaar, en actief politiek profiel, niet aannemelijk heeft gemaakt dat de Kameroense autoriteiten hem als een bedreiging voor hun politiek systeem zouden beschouwen, en dat ze hem, omwille van zijn deelname aan activiteiten in België, zouden viseren of vervolgen in geval van een terugkeer naar Kameroen.

Waar verzoeker stelt dat hij niet goed Frans spreekt, wijst de Raad er op dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud heeft verklaard dat hij een cursus Frans heeft gevolgd (notities persoonlijk onderhoud van 7 augustus 2024, pagina 7). Uit het attest van psychologische opvolging van 9 juni 2024 blijkt verder: "Les consultations sont réalisées en Français."

Verzoeker poneert verder: "Verzoeker had ook tribale markeringen op zijn buik, die tekenen van immuniteit en macht zijn, en die zouden kunnen leiden tot de verdenking dat hij voor de Anglofoonse zaak heeft gevochten. Als de politieagenten op de luchthaven verzoeker fouilleren, zullen zij deze stamtekeningen opmerken en hem ervan verdenken een separatist te zijn."

De Raad wijst op hetgeen dienaangaande in het arrest nr. 303 120 van 12 maart 2024 werd vastgesteld: "De Raad kan in de huidige stand van zaken de bestreden beslissing bijtreden dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij in november 2019 in Ntong aanwezig was en dus evenmin dat hij op dat ogenblik in dit dorp aan een voodoo-ritueel onderworpen werd om hem voor te bereiden op de toen aan de gang zijnde strijd in Ntong. (...)

4.5.3. Verzoeker beroept zich tenslotte ook op zijn vrees voor vervolging vanwege de Kameroense autoriteiten die volgens verzoeker alle inwoners van Ntong ervan verdenken de Ambazonia afscheidsbeweging te steunen. Hij voert aan dat hij omwille van de tribale tekens op zijn lichaam door de autoriteiten ervan verdacht wordt mee te vechten met de Ambazonia afscheidsbeweging. In de bestreden beslissing wordt hierover als volgt gemotiveerd: "Uit beschikbare informatie blijkt echter niet dat de Kameroense autoriteiten iedereen met tribale markeringen op zijn of haar lichaam viseert en hen ervan verdenkt de Ambazonia afscheidsbeweging te steunen (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Uw vrees voor vervolging omwille van deze tribale markeringen wordt dan ook op individuele basis beoordeeld. (...)

Het geheel van verzoekers verklaringen en de door hem voorgelegde documenten in acht genomen en beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie, dient te worden besloten dat verzoeker de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten voor zijn vertrek uit Kameroen niet aannemelijk maakt en evenmin aannemelijk maakt dat hij op grond van zijn behoren tot de Engelstalige gemeenschap in Kameroen of de littekens op zijn lichaam ervan zal worden verdacht te behoren tot de Ambazonia afscheidsbeweging en om die reden ernstige problemen riskeert in geval van terugkeer naar Kameroen." Verzoeker brengt in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe feiten of elementen aan die vermogen aan deze vaststellingen te tornen.

De Raad ziet verder niet in hoe de politieagenten op de luchthaven de stamtekeningen op verzoekers buik onder zijn kledij zouden kunnen zien tijdens/bij het fouilleren van verzoeker.

Waar verzoeker verwijst naar zijn verklaringen omtrent de reactie van Kameroense landgenoten op het feit dat hij lid zou zijn van de AGovC, wijst de Raad op de volgende vaststelling uit de bestreden beslissing van de commissaris-generaal dienaangaande: “De respons die u zelf hebt gekregen op uw betrokkenheid bij AGovC is verder ook beperkt, u weet immers enkel dat uw vrienden er niet blij mee zijn dat u lid geworden bent (notities CGVS 3, p. 14-15). In het kader van de opmerkingen op de notities laat u echter weten dat zij u ook zeiden dat u door de Kameroense autoriteiten gearresteerd kan worden en dat uw vrienden u vertellen dat de leden van AGovC de dood verdienen. Dat u zich dergelijke opmerkingen van uw vrienden niet zou herinneren tijdens het onderhoud voor het CGVS tast de doorleefdheid van uw verklaringen grondig aan.”. Hij toont niet aan dat de Kameroense autoriteiten op de hoogte zouden zijn (gebracht door zijn vrienden) van zijn activiteiten in België.

Het algemeen verwijzen naar informatie waaruit zou blijken dat van Engelstalige strijders bekend is dat ze voodoo rituelen en zwarte magie gebruiken om zichzelf te beschermen in de strijd, en dat burgers beschuldigd waren van medeplichtigheid met de separatisten, wat zou hebben geleid tot represailles van regeringstroepen, niet volstaat om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hiertoe in gebreke.

11. Wat betreft een reëel risico op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, c) van de Vreemdelingenwet, wordt de analyse van de commissaris-generaal in het licht van de actuele objectieve landeninformatie die in de bestreden beslissing en de aanvullende nota van 13 november 2025 aangereikt wordt, door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat in casu de veiligheidssituatie in de regio Littoral moet worden beoordeeld.

De Raad verwijst integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de landeninformatie bijgebracht door het CGVS, waaronder o.a. de “COI Focus Cameroun. Régions anglophones: situation sécuritaire” van 28 juni 2024 en de “COI Focus Cameroun. Régions anglophones: situation sécuritaire” van 11 juni 2025. Na zorgvuldige lezing hiervan concludeert de Raad samen met de commissaris-generaal dat de situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen, meer bepaald in de regio Littoral in Franstalig Kameroen, waar verzoeker van afkomstig is, niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger, indien hij zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in het voormelde artikel van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen.

12. De Raad wijst er op dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad in deze is beperkt tot het onderzoek of er in casu nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt, hetgeen inhoudt dat artikel 3 van het EVRM wordt onderzocht in zoverre het inhoudelijk overeenstemt met voormelde wetsartikelen. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde. Voorts betreft noch de bestreden beslissing, noch deze beschikking een verwijderingsmaatregel, en wordt er geen uitspraak gedaan over een terugkeerbeslissing of verwijdering, maar enkel over de vraag of verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming.

13. Bijgevolg lijkt verzoeker geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot

horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3. Aanvullende nota

Verzoeker dient op 18 maart 2026 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarbij hij verschillende nieuwe documenten neerlegt ter staving van zijn psychologische problemen alsook zijn actief lidmaatschap van de Ambazonia Governing Council (hierna: AGovC) en de problemen die hieruit zouden voortvloeien, met name:

- Psychologische rapporten van 23 september 2024 en 18 maart 2026 (stukken 1 en 2);
- Steunbrief van de AGovC, 18 november 2024 (stuk 3);
- Twee kleurenkopieën van dagvaardingen van de politie die zijn betekend aan de moeder van verzoeker (stuk 4);
- Foto's waarop volgens verzoeker de verwondingen van zijn moeder zichtbaar zijn, veroorzaakt door de Kameroense politie (stuk 5);
- Foto's van verzoeker tijdens demonstraties in België (stuk 6);
- Belgisch politierapport, 31 oktober 2025 (stuk 7).

Daarnaast voegt verzoeker het littekenattest van 28 september 2021 toe, dat hij reeds in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek had neergelegd, evenals e-mailcorrespondentie van september 2024 tot februari 2025 tussen zijn advocaat en de vzw Constans, waarin wordt verzocht om begeleiding bij de vaststelling van zijn fysieke letsels (tribale tekens) en psychologische schade, en om na te gaan of deze in overeenstemming zijn met zijn asielrelaas (stuk 8).

Tot slot brengt verzoeker geactualiseerde landeninformatie bij over de situatie in Kameroen (stuk 9).

4.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

4.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

5. In het proces-verbaal van de terechtzitting van 20 maart 2026 staat het volgende vermeld:

“Tolk 733 legt de eed af en tolkt Pidgin – Nederlands.

De voorzitter verwijst naar de gronden van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Verzoeker benadrukt de nieuwe stukken die hij heeft gevoegd bij zijn aanvullende nota: hieruit blijkt dat hij een opposant is tegen het Kameroense regime en hierin “vrij exuberant” is, wat samenhangt met zijn fragiele psychologische toestand die hij ook aantoont met stukken. Omwille van zijn actief lidmaatschap van de Ambazonia Governing Council werd verzoekers moeder in Kameroen zwaar aangepakt; uit de foto's die worden gevoegd bij de aanvullende nota blijkt dat zij daarbij zware verwondingen heeft opgelopen. In België neemt verzoeker deel aan alle oppositieactiviteiten. Hij werd onder meer opgepakt wegens het bekladden van de deur van de Kameroense ambassade in Brussel – wat blijkt uit het politieverlag dat hij voegt bij zijn aanvullende nota –, waarbij hij door een ambtenaar van deze ambassade met de dood werd bedreigd. Tot slot blijkt uit het verslag van 16 maart 2026 dat hij heeft gevoegd als stuk 9 bij zijn aanvullende nota dat hij in Kameroen een verhoogd risico loopt om in het vizier te komen van de autoriteiten. Besluitend stelt verzoeker dat er, gelet op zijn kwetsbaar profiel en de gevolgen van zijn handelingen, voldoende nieuwe elementen voorliggen die zijn huidig, tweede beschermingsverzoek rechtvaardigen. Hij vraagt om dit verzoek onmiddellijk ontvankelijk te verklaren en hem als vluchteling te erkennen, ondergeschikt om de bestreden beslissing te vernietigen met het oog op een verder onderzoek door verweerder. Gevraagd of hij in België gerechtelijk wordt vervolgd wegens voormeld incident aan de

ambassade op 31 oktober 2025, licht verzoeker toe dat hij twee dagen in de cel heeft gezeten en dan is verschenen voor een rechter die hem heeft gezegd nooit meer naar de ambassade te gaan. Verzoeker heeft hem dan uitgelegd waarom hij zijn actie heeft ondernomen, moet sindsdien psychologische begeleiding volgen en mag niet meer betogen. Waar de voorzitter opmerkt dat verzoeker dan blijkbaar werd vrijgelaten met een waarschuwing, stelt de advocaat die hem bijstaat dat inderdaad te kunnen vermoeden, maar dat zij niet beschikt over stukken betreffende de gerechtelijke procedure, aangezien verzoeker daarin werd bijgestaan door een andere advocaat, die niet de huidige procedure voert. Gevraagd of hij opnieuw voor een rechter zal moeten verschijnen, antwoordt verzoeker dat de rechter hem na zijn arrestatie heeft gezegd dat hij ook wel weet wat er in Kameroen aan de hand is en dat hij werd vrijgelaten. Gevraagd of hij nog iets wil toevoegen, wil verzoeker België bedanken, onder meer voor de medische zorgen en zijn kansen op onderwijs. Hij maakt zich grote zorgen over zijn moeder in Kameroen, die haar boerderij heeft achtergelaten nadat zij werd aangepakt en naar het bos is gevlucht. Zelf werd hij in België bedreigd door een agent van de Kameroense ambassade die heeft gezegd dat hij hem zou doden, zodat hij ook hier bang is. Verzoeker smeekt om hem als vluchteling te erkennen.”

6.1. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker naar aanleiding van zijn huidig tweede beschermingsverzoek zich nog steeds vasthoudt aan zijn initieel aangebrachte vluchtmotieven, met name dat hij in het dorp Ntong onderworpen werd aan voodoo-rituelen en dat hij door de Kameroense autoriteiten ervan verdacht wordt de Ambazonia afscheidingsbeweging te steunen omwille van de tribale markeringen op zijn lichaam. In het kader van zijn vorig beschermingsverzoek werd al geoordeeld dat hieraan geen geloof kan worden gehecht. Heden verklaart hij dat de Kameroense autoriteiten hem meerdere malen kwamen zoeken bij zijn oom E. omwille van de gebeurtenissen in het dorp Ntong.

Daarnaast voert hij in het kader van zijn huidig beschermingsverzoek een ander motief aan, met name een vrees voor de Kameroense autoriteiten omwille van zijn lidmaatschap van het Ambazonia Governing Council in België sinds maart 2024.

In het kader van zijn huidig verzoek legt hij ten overstaan van de asielinstanties volgende documenten neer: een attest van psychologische opvolging, de overlijdensakte van zijn vader, een attest van overlijden van de kerk van zijn vader, een lidkaart van de kerk van zijn vader, oproepingsbrieven, arrestatiebevelen, een opsporingsposter, een verzendlabel van DHL, een aanvraag tot regularisatie, een USB-stick met een filmpje van zijn moeder en een formulier van de Ambazonia Liberation Tax.

6.2. In de bestreden beslissing wordt hierover gemotiveerd als volgt:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming bepaalde bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Tijdens het eerste onderhoud in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming, merkt de interviewer op dat u het moeilijk heeft om zijn Engels te begrijpen (zie notities persoonlijk onderhoud dd. 28/06/2023 (verder notities CGVS 1). Er werd voorgesteld een tolk Pidgin Engels in te schakelen, waar u mee akkoord ging. Uit het arrest van de RvV blijkt dat u in kader van het beroep tegen de beslissing van het CGVS in het kader van uw eerste verzoeksprocedure niet betwist heeft dat de genomen steunmaatregel, nl. het voorzien van een tolk Pidgin, gepast was en voert u evenmin aan dat het tweede onderhoud met de tolk Pidgin problematisch zou geweest zijn of dat u om enige andere reden niet in staat was coherente verklaringen af te leggen (arrestnr. 303.120, p. 11). Tijdens het onderhoud voor het CGVS in kader van uw tweede verzoek werd wederom een tolk Pidgin voorzien (zie notities persoonlijk onderhoud dd. 07/08/2024 (verder notities CGVS 3). Zowel bij aanvang van dit onderhoud als op het einde van dit onderhoud verklaart u de tolk goed begrepen te hebben (notities CGVS 3, p. 4 + 17). Verder maken u en uw advocaat op het einde van het onderhoud geen opmerkingen aangaande het verloop van het onderhoud.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén concrete aanwijzingen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en werd deze mee in acht genomen in het kader van onderhavige procedure.

U bezorgt in het kader van de huidige procedure eveneens een attest omtrent een psychologische opvolging via asbl Savoir Être (dd. 09/06/2024). Uit dit attest blijkt dat u sinds april 2024 opgevolgd wordt door asbl Savoir Être en dat u tekenen en symptomen vertoont van repetitieve en opdringerige gedachten over traumatische gebeurtenissen, cognitieve en emotionele wijzigingen en een emotionele ontregeling die u in een toestand van verwarring brengen. De symptomen staan volgens het neergelegde attest in verband met

traumatische gebeurtenissen in uw land van herkomst. Uit dit attest blijkt niet dat u in de onmogelijkheid verkeerde om de door u beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voor te brengen, en dat u niet in staat zou zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan de asielprocedure. Hoewel het attest bepaalde symptomen vermeldt, bevat het geen enkele informatie over hoe men tot die conclusie kwam. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo gaf u bij aanvang van het onderhoud op het CGVS aan in staat te zijn om het onderhoud af te leggen. U werd ook de mogelijkheid geboden om pauze te nemen, indien u dat nodig achtte (notities CGVS 3, p.3). Er werd een pauze genomen van 09.55 tot 10.18 (notities CGVS 3, p.12) en u verliet op eigen vraag het lokaal van 10.53 tot 10.29, waarna u aangaf u beter te voelen (notities CGVS 3, p.16).

Bovendien maakt u noch uw advocaat op het einde van het onderhoud enige opmerkingen over het verloop van het onderhoud (notities CGVS 3, p. 17), noch in de opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud die via uw advocaat overgemaakt werden aan het CGVS (zie groene map, doc. 12).

Er kan dan ook vanuit gegaan worden dat uw rechten gerespecteerd worden en u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw eerste verzoek hebt uiteengezet, nl. dat u ontsnapte toen u in het dorp Ntong onderworpen werd aan voodoo-rituelen om u voor te bereiden op een gevecht met de Fulani bevolkingsgroep en dat u door de Kameroense autoriteiten ervan verdacht wordt de Ambazonia afscheidsbeweging te steunen omwille van de tribale markeringen op uw lichaam, moet worden beklemtoond dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Voor het CGVS verklaart u immers dat de Kameroense politie u bij uw oom [E.] kwam zoeken omdat u ervan beschuldigd wordt deel uit te maken van de separatisten omdat u in Ntong aanwezig was op het moment dat zich daar problemen voordeden (notities CGVS 3, p. 6-7). U verwijst hiermee naar de voodoo-rituelen die u onderging om u voor te bereiden op de gevechten met de Fulani bevolkingsgroep en uw ontsnapping aan deze gevechten. Uit uw verklaringen blijkt niet dat u om andere redenen gezocht werd bij uw oom. Bijkomend maakte u het in het kader van uw eerste verzoek niet aannemelijk dat u door de Kameroense autoriteiten geviséerd werd omwille van de gebeurtenissen in het dorp Ntong, noch omwille van de tribale markeringen die u op uw lichaam heeft. Dit werd tevens bevestigd door de RvV in zijn arrest (arrestnr. 303.120, p. 14-15). Uw verklaringen liggen dan ook volledig in het verlengde van iets dat als niet aannemelijk beschouwd werd, aangezien u het in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming niet aannemelijk wist te maken dat u in Ntong was op het moment van de gevechten aldaar. De RvV volgde in zijn arrest de motivering van het CGVS (arrestnr. 303.120, p. 12-13).

U tracht uw problemen met de Kameroense autoriteiten te onderbouwen door een filmpje van uw moeder die praat over uw situatie en dat u gezocht wordt door de politie nadat uw vader gedood werd (notities CGVS 3, p. 15-16). Dit filmpje gaat echter niet gepaard met geloofwaardige verklaringen uwentwege. Bovendien is een dergelijke gefilmd verklaring eenvoudig in scene te zetten.

U legt tevens diverse documenten aangaande het overlijden van uw vader neer. Uit het door u neergelegde "acte de deces/death certificate" blijkt dat uw vader overleden is op 5 mei 2020, hoewel uit de brief van de 'Cameroon Baptist Convention' blijkt dat uw vader in november 2019 overleed. Bovendien verklaarde u in het kader van uw eerste verzoek voor de DVZ dat uw vader overleden is in 2019 (Verklaring DVZ, vraag 13), terwijl u voor het CGVS verklaarde dat uw vader in mei 2020 om het leven is gekomen (notities CGVS 1, p. 9). Verder wordt nog opgemerkt dat dergelijke documenten eenvoudig na te maken zijn, of frauduleus zijn (zie

administratief dossier). De lidkaart van de Cameroon Baptist Convention van uw vader heeft geen betrekking op diens overlijden. Deze documenten werpen geen ander licht op voorgaande vaststellingen.

Het door u neergelegde opsporingsbevel, de arrestatiebevelen en de oproepingsbrieven gaan niet gepaard met geloofwaardige verklaringen uwentwege. Bovendien zijn deze documenten eenvoudig zelf op te stellen. Verder valt het op dat het opsporingsbevel niet gedateerd werd. Het is daarenboven niet aannemelijk dat u dergelijke documenten, die blijkbaar toch reeds in de periode 2019-2020 opgesteld werden, niet voorgelegd heeft in het kader van uw eerste verzoek. Dit prangt des te meer daar u in kader van uw eerste verzoek wel een geboorteakte wist te bekomen die uw moeder speciaal aangevraagd heeft in november 2022. Hiermee geconfronteerd verklaart u dat uw advocaat u niet verteld had dat het noodzakelijk was om dergelijke documenten te bezorgen (notities CGVS 3, p. 16-17). Dat dergelijke documenten niet samen met uw geboorteakte overgemaakt werden om alzo de redenen van uw vlucht te onderbouwen, stemt tot denken, te meer daar u deze evenmin in het kader van uw verzoekschrift neerlegde. Het neergelegde arrestatiebevel, waarin u beschuldigd wordt van rebellie en aanzetten tot opstand, verwijst bovendien naar artikelen 189 en 190 van het strafwetboek die evenwel geen betrekking hebben op voornoemde beschuldiging, dan wel op het kopiëren van overheidspapieren en verduistering van in beslag genomen goederen (zie administratief dossier). Dit toont aan dat er geen waarde kan worden gehecht aan het neergelegde document.

Gelet op voorgaande brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die een ander licht werpen op uw verklaringen in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming.

In voorliggend verzoek dient bovendien te worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek baseert op andere motieven dan deze die u hebt uiteengezet in het kader van uw eerder verzoek, nl. dat u sinds maart 2024 lid bent van de Ambazonia Government Council (verder AGovC) (notities CGVS 3, p. 8-9). Uit uw verklaringen blijkt dat u een gewoon lid bent, deelneemt aan vergaderingen en bijeenkomsten, maar geen speciale taken opneemt. U uit een vrees voor de Kameroense autoriteiten vanwege uw betrokkenheid bij de AGovC en vreest opgepakt te zullen worden of gedood te worden. Aangaande uw vrees vanwege de Kameroense autoriteiten omwille van uw betrokkenheid bij AGovC kunnen volgende bemerkingen gemaakt worden.

Wat betreft uw activiteiten in België, nl. uw deelname aan vergaderingen en lidmaatschap bij AGovC, geldt een bijzondere bewijslast. Immers, indien een verzoeker niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, is het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van het verzoek beoordelen en de verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, o.m. met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden. Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten. Het is echter niet aannemelijk dat u in het geval van een terugkeer naar Kameroen problemen zou kennen omwille van het feit dat u sinds uw aankomst in België lid bent van AGovC aangezien de Kameroense autoriteiten hier niet van op de hoogte zijn. U maakte het in het kader van uw vorige verzoek om internationale bescherming immers niet aannemelijk dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten stond, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Kameroense autoriteiten uw handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van uw acties in en vanuit België.

Wat betreft uw activiteiten in België, wordt niet betwist dat u lid bent van AGovC, noch dat u deelneemt aan vergaderingen, doch uw activiteiten zijn van dermate kleinschalige aard dat niet kan worden aangenomen dat ze bekendheid zouden genieten bij de Kameroense autoriteiten. Bovendien blijkt u zich niet echt te interesseren voor de activiteiten van AGovC in België. U heeft immers niet gehoord over manifestaties die door AGovC in België georganiseerd werden en heeft daar ook niet naar gevraagd (notities CGVS 3, p. 14). Verder kent u de naam Larry Ayamba niet tijdens het onderhoud, doch in het kader van de opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud geeft u aan dat hij de "Secretary of State of AGovC" is. Op dat moment had u voldoende tijd om navraag of opzoekingswerk te doen over deze persoon. De respons die u zelf hebt gekregen op uw betrokkenheid bij AGovC is verder ook beperkt, u weet immers enkel dat uw vrienden er niet blij mee zijn dat u lid geworden bent (notities CGVS 3, p. 14-15). In het kader van de opmerkingen op de notities laat u echter weten dat zij u ook zeiden dat u door de Kameroense autoriteiten gearresteerd kan worden en dat uw vrienden u vertellen dat de leden van AGovC de dood verdienen. Dat u zich dergelijke opmerkingen van uw vrienden niet zou herinneren tijdens het onderhoud voor het CGVS tast

de doorleefdheid van uw verklaringen grondig aan. Bovendien blijft u uitermate vaag en oppervlakkig wanneer gevraagd wordt naar de reden dat de Kameroense overheid erom geeft dat u in België lid geworden bent van AGovC. U weet enkel aan te geven dat de overheid het niet duldt en dat ze niets wat met de AGovC of Ambazonia of de separatisten tolereert.

Naast uw beperkte zichtbaarheid, merkt het CGVS op dat uw politieke en activistische betrokkenheid in België an sich maar zeer beperkt is. Hoewel u reeds sinds 2021 in België bent, kwam u pas in maart 2024 in contact met AGovC (notities CGVS 3, p. 9-10) en neemt u enkel deel aan vergaderingen (notities CGVS 3, p. 10 + p. 14). U toont geen interesse in manifestaties die door AGovC in België georganiseerd worden en tijdens het onderhoud voor het CGVS kende u de naam Larry Ayamba niet (zie supra). U heeft wel een keer een bevrijdingstaks betaald (notities CGVS 3, p. 11). Om dit te staven legt u een ontvangstbewijs van de bevrijdingstaks neer. Hieruit kan echter niet afgeleid worden of u een betaling gedaan heeft, aangezien het bedrag niet ingevuld werd.

Het is verder niet ernstig de Kameroense autoriteiten dermate te onderschatten door te menen dat ze het verschil niet kunnen maken tussen de talkrijke Kameroense migranten in het buitenland die om opportunistische of om persoonlijke redenen deelnemen aan manifestaties en de individuen die effectief een bedreiging vormen voor het regime of de fundamenteën van de Kameroense staat.

U maakt, bij gebrek aan een uitgesproken, zichtbaar, en actief politiek profiel, niet aannemelijk dat de Kameroense autoriteiten u als een bedreiging voor hun politiek systeem zouden beschouwen, en dat ze u, omwille van uw deelname aan activiteiten in België, zouden viseren of vervolgen in geval van een terugkeer naar Kameroen.

(...)

U legt een psychologisch attest (dd. 09/06/2024) voor. Uit dit attest blijkt dat u sinds april 2024 opgevolgd wordt door asbl Savoir Être en dat u tekenen en symptomen vertoont van repetitieve en opdringerige gedachten over traumatische gebeurtenissen, cognitieve en emotionele wijzigingen en een emotionele ontregeling die u in een toestand van verwarring brengen. De symptomen staan volgens het neergelegde attest in verband met traumatische gebeurtenissen in uw land van herkomst. Het behoort echter niet tot de bevoegdheid van de psycholoog, die volledig afhankelijk is van de verklaringen van de betrokken patiënt, om de omstandigheden waarin deze problemen zijn ontstaan, vast te stellen. De arts doet immers vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen mentale problemen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen of mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een attest, opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt. Eventuele vermoedens over de oorzaak van de psychologische problemen zijn dan ook gebaseerd op de verklaringen van verzoeker en dit binnen de context van psychologische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.

Er wordt verder opgemerkt dat uit het gehoor blijkt dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om het asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten, het gehoor kon immers op een normale wijze plaatsvinden. Het attest toont dan ook niet aan dat uw cognitief geheugen dermate is aangetast dat u niet in staat zou zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan de asielprocedure en het attest is derhalve niet van aard om de vaststellingen in de bestreden beslissing die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondermijnen in een ander daglicht te stellen."

6.3. De Raad stelt vast dat verzoeker heden in het kader van zijn beroepsprocedure talrijke nieuwe stukken voegt aan zijn aanvullende nota van 18 maart 2026.

Hij legt bijkomend uitgebreide psychologische rapporten neer van 23 september 2024 en 18 maart 2026 waarin wordt toegelicht dat verzoeker ernstige PTSS-symptomen vertoont (stukken 1 en 2).

Als oorzaak hiervoor wordt verwezen naar de traumatische gebeurtenissen die hij in zijn land van herkomst heeft meegemaakt. Verder wordt aangegeven dat deze PTSS-symptomen een aanzienlijke invloed hebben op verzoekers psychische toestand, zijn geheugen en zijn vermogen om de gebeurtenissen in zijn land van herkomst onder woorden te brengen. In het bijzonder wordt gesteld dat de PTSS van verzoeker zijn vermogen om zijn verhaal op een samenhangende manier te vertellen aanzienlijk beïnvloedt en wordt aangeraden hem speciale voorzieningen te bieden bij het vertellen van zijn relaas, zoals bijvoorbeeld kortere interviewsessies, frequentere pauzes of hulpmiddelen waarmee hij zijn verhaal op niet-verbale wijze kan uitdrukken.

Volgens verzoeker weerleggen deze rapporten de bewering van het CGVS in de bestreden beslissing dat hij in staat was om de gebeurtenissen op een coherente en consistente manier te beschrijven tijdens zijn laatste onderhoud bij het CGVS. Verzoeker vervolgt dat deze rapporten het ook mogelijk stellen om het gebrek aan geloofwaardigheid van zijn oorspronkelijk verhaal in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek, in twijfel te trekken.

Hij legt tevens bijkomende stukken neer ter staving van zijn activisme bij de AGovC in België en wil tevens aantonen dat hij omwille hiervan in de negatieve aandacht staat van de Kameroense autoriteiten:

- De steunbrief van de AGovC d.d. 18 november 2024 (stuk 3) duidt aan dat verzoeker sinds 2024 een actief lid is van de Belgische missie van de Ambazonia Governing Council (AGovC). De brief stelt ook dat de Council zich bewust is van het leed van verzoekers familie als gevolg van het aanhoudende conflict tussen Ambazonia en Kameroen en dat zijn vader is gedood door het Kameroense leger, beschuldigd van steun aan de bevrijdingsstrijd van Ambazonia, en dat verzoeker actief wordt gezocht door de Kameroense autoriteiten nadat hij op de vlucht is geslagen na de moord op zijn vader.

- Verzoeker legt tevens dagvaardingen van de Kameroense politie gericht aan zijn moeder over, gedateerd 24 januari 2025 en 20 november 2024 (stuk 4). In dit verband geeft hij in zijn aanvullende nota aan dat *“zijn moeder bij de eerste dagvaarding niet naar het politiebureau durfde te gaan. Vanwege deze afwezigheid is de politie eind 2024/begin 2025 naar zijn woning gegaan, waar ze hem op de grond hebben gesleurd, geslagen en bedreigd. Tegen zijn moeder werd gezegd dat haar zoon moest stoppen met het steunen van de separatistische beweging en dat hij zou worden vermoord als de Kameroense autoriteiten hem te pakken zouden krijgen.*

De verzoeker is erg emotioneel wanneer hij over deze gebeurtenis moet spreken.

Hij legt ook foto's over van de verwondingen die haar zijn toegebracht (zie bijlage 5).

De moeder van de verzoeker is vervolgens naar het politiebureau gegaan toen ze voor de tweede keer werd opgeroepen.

Tijdens deze verhoor werd ze opnieuw beledigd en bedreigd en kreeg ze te horen dat haar zoon niet ongestraft zou blijven.”

- Zoals hierboven gesteld, legt verzoeker tevens foto's neer waarop volgens hem de verwondingen van zijn moeder zichtbaar zijn, veroorzaakt door de Kameroense politie (stuk 5).

- Wat betreft de foto's van zijn deelname aan verschillende demonstraties in België (stuk 6), licht hij hierover in de aanvullende nota toe: *“Op 31 oktober 2025 voerde hij bovendien in zijn eentje een actie uit waarbij hij zich voor de Kameroense ambassade met rode verf besmeurde om de wandaden van de Kameroense regering tegen de Engelstaligen aan de kaak te stellen.*

De andere leden van de diaspora waren niet op de hoogte van deze actie, die hij op eigen initiatief heeft ondernomen.

Bij die gelegenheid werd de verzoeker beledigd door ambtenaren van de Kameroense ambassade en gefotografeerd. Vervolgens werd hij aangehouden door de Belgische politie (stuk 8, infra).

Sinds dit voorval is de angst van verzoeker sterk weer opgelaaide, zoals bevestigd door zijn psycholoog (stuk 1), en heeft verzoeker daarna niet meer durven deelnemen aan openbare demonstraties.”

- Verzoeker legt een Belgisch politierapport van 31 oktober 2025 neer dat betrekking heeft op voormelde actie op 31 oktober 2025 (stuk 7). Verzoeker duidt hierover in de aanvullende nota aan: *“In dit document geeft de verzoeker aan dat hij de deur van de ambassade met rode verf heeft besmeurd; dat er vervolgens iemand van de ambassade naar buiten kwam, dat de verzoeker tegen het ambassadepersoneel schreeuwde om hun medeplichtigheid aan het regime van Paul Biya en het leed dat hij in Kameroen aanricht aan de kaak te stellen.*

Hij verklaart in dit document ook: “Een medewerker van de ambassade zei me dat hij me zou vermoorden en wilde zich vervolgens op me storten, maar werd tegengehouden door een van zijn collega's. Ik bleef toen schreeuwen om het regime van Biya aan de kaak te stellen, waarna het personeel van de ambassade me zei dat ik spijt zou krijgen van mijn daden. Toen kwam de politie tussenbeide en hielden ze me tegen. (...) Ik wilde niemand kwaad doen (...) ik wilde gewoon aan de kaak stellen wat er in Kameroen gebeurt (...). Ik wil u erop wijzen dat mijn familie in Kameroen in gevaar is en dat ik heb gehandeld uit angst dat er iets met mijn familie zou gebeuren. Mijn daad heeft mijn familie ongetwijfeld nog meer in gevaar gebracht. Enkele dagen geleden heb ik de koning een brief geschreven om de huidige dictatuur in Kameroen aan de kaak te stellen” (vrije vertaling FR-NL).

De verzoeker geeft aan dat hij door het personeel van de ambassade op de foto is gezet toen hij door de Belgische politie werd aangehouden.

Hij werd snel vrijgelaten na deze administratieve aanhouding en er is in België geen gerechtelijke vervolging ingesteld naar aanleiding van dit incident.

Na dit incident was de moeder van de verzoeker ook erg bang om opnieuw door de Kameroense politie te worden opgezocht en mishandeld.

In november 2025 heeft zij haar woning verlaten om in Douala te gaan wonen, bij de oom van verzoeker. De verzoeker legt uit dat zij zich schuilhoudt en haar huis niet meer verlaat uit angst voor haar leven, en dat zij zeer boos is op de verzoeker. Zij verwijt hem haar problemen in het land van herkomst. Zij moest haar land en haar maïssoogst achterlaten om te vluchten vanwege de verzoeker.

Sinds dit incident is de verzoeker erg bang en houdt hij zich meer op de achtergrond.

De verzoeker voelt zich bijzonder schuldig over de situatie van zijn moeder in het land van herkomst en is erg bang dat de Kameroense autoriteiten haar opnieuw zullen aanvallen vanwege zijn activisme in België, zoals bevestigd wordt in het psychologisch rapport van 18 maart 2026 (stuk 1).

Dit incident – en de psychologische toestand en de angst van de verzoeker als gevolg daarvan – tonen nogmaals aan dat de verzoeker vandaag de dag nog meer het voorwerp is van bijzondere negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten”.

Ter terechtzitting verklaart verzoeker nog verder, zoals vermeld in het proces-verbaal: “Gevraagd of hij in België gerechtelijk wordt vervolgd wegens voormeld incident aan de ambassade op 31 oktober 2025, licht verzoeker toe dat hij twee dagen in de cel heeft gezeten en dan is verschenen voor een rechter die hem heeft gezegd nooit meer naar de ambassade te gaan. Verzoeker heeft hem dan uitgelegd waarom hij zijn actie heeft ondernomen, moet sindsdien psychologische begeleiding volgen en mag niet meer betogen. Waar de voorzitter opmerkt dat verzoeker dan blijkbaar werd vrijgelaten met een waarschuwing, stelt de advocaat die hem bijstaat dat inderdaad te kunnen vermoeden, maar dat zij niet beschikt over stukken betreffende de gerechtelijke procedure, aangezien verzoeker daarin werd bijgestaan door een andere advocaat, die niet de huidige procedure voert. Gevraagd of hij opnieuw voor een rechter zal moeten verschijnen, antwoordt verzoeker dat de rechter hem na zijn arrestatie heeft gezegd dat hij ook wel weet wat er in Kameroen aan de hand is en dat hij werd vrijgelaten.”

6.4. Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker, door middel van de bij zijn aanvullende nota gevoegde stukken en de toelichting ter zitting, nieuwe elementen heeft aangebracht. Hij legt bijkomende stukken neer ter staving van zijn psychologische problemen die aanwijzen dat zijn PTSS een invloed kan hebben gehad op de door hem afgelegde verklaringen en die, samengenomen met het in het kader van zijn vorig beschermingsverzoek besproken littekenattest, een aanwijzing kunnen vormen voor de door hem beschreven trauma's.

Hij legt tevens bijkomende stukken neer ter staving van zijn activisme in België en van de bewering dat hij omwille van een actie op 31 oktober 2025 hierdoor in de negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten staat.

In het licht van het geheel door verzoeker bijgebrachte nieuwe stukken en toelichtingen, acht de Raad een verder onderzoek noodzakelijk.

Niettegenstaande de verwerende partij in kennis werd gesteld van verzoekers verzoekschrift en aanvullende nota, is zij ter terechtzitting niet verschenen of vertegenwoordigd. De verwerende partij heeft derhalve niet mondeling gerepliceerd op deze aanvullende nota, noch op de verklaringen van verzoeker.

Zij heeft aldus geen standpunt ingenomen met betrekking tot een eventuele vrees voor vervolging omwille van verzoekers beweerde profiel.

De Raad meent dat een verdere analyse van bovenstaande elementen is vereist om op correcte wijze de geloofwaardigheid en aannemelijkheid van verzoekers voorgehouden profiel en zijn daarop gebaseerde vrees voor vervolging te kunnen beoordelen. Daarbij hoort een beoordeling van de inhoudelijke en formele kenmerken van de voorgelegde stukken. Ook lijkt het aangewezen om verzoeker hierover nader te horen in het kader van een - eventueel aangepast - persoonlijk onderhoud, nu de terechtzitting van de Raad daarvoor niet geschikt is.

Gelet op het geheel van de nieuwe stukken, de grenzen van de ondervraging ter terechtzitting en het gebrek aan verdere onderzoeksbevoegdheid, verkeert de Raad in de onmogelijkheid om nadere duiding te krijgen omtrent de waarachtigheid en bewijswaarde van de stukken die verzoeker aanreikt alsook om de geloofwaardigheid en gegrondheid van zijn beweerde profiel en zijn beweerde vrees voor vervolging op een gedegen wijze te onderzoeken.

7. De Raad wijzigt, gelet op wat voorafgaat, zijn standpunt van de beschikking van 13 januari 2026.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van een verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep dat voldoet aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 5 september 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO, kamervoorzitter,

E. COCHEZ, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

E. COCHEZ

M. MAES TORRES LOREDO